

Nr 217.

Av herr **Andersson** i Falkenberg, om årligt understöd åt jordbruksarbetaren *L. B. Andersson*.

Jordbruksarbetaren Lars Bertil Andersson från Bjerrome, Vessige församling i Hallands län, fullgjorde under tiden 13 april—29 september 1932 sin första värnpliktstjänstgöring vid Karlskrona kustartilleriregemente. Hans inskrivningsnummer var värnpl. 353 8/31 Johansson (Andersson). Under sin tjänstgöring den 12 september 1932 vid ett rätt ansträngande arbete med telefonslagning fick Andersson ett epileptiskt anfall. Med anledning härav inlades han på sjukhus för observation men utskrevs efter några dagar som frisk. Andersson överfördes till handräckningsarbete. Vid inställelse i augusti 1934 för fullgörande av repetitionstjänstgöringen frikallades han från vidare militärtjänstgöring.

Andersson, som före nämnda sjukdomsfall var fullt frisk och icke förmärkt några som helst symtom till epileptiska anfall, är av den bestämda uppfattningen att sjukdomen uppkommit icke endast under värnpliktstjänstgöringen utan genom densamma. Han vill göra gällande att uppkomsten till sjukdomens utbrott varit tjänstgöringen vid gasbombsövning i tält någon vecka tidigare, efter vilken tjänstgöring han lidit av huvudverk och allmänt illamående vilket även varit förhållandet med de övriga deltagarna i denna tjänstgöring. När sedan det ovan omnämnda hårda arbetet med telefonslagning utfördes kom det första epileptiska anfallet till utbrott. Sjukdomen har sedan dess förvärrats. Han har sökt åtskilliga läkare men utan synbart resultat. På grund av denna sjukdom är Andersson enligt lag om folkpensionering ansedd som invalid och har tillerkänts en årlig pension av 210:— kr.

Andersson sökte ersättning av riks försäkringsanstalten enär han ansåg och allt fortfarande anser, att arbetsförmågan uppkommit genom värnpliktstjänstens fullgörande. I utslag av den 15 februari 1935 — vilket här i avskrift bifogas — *Bil. A.* — har riks försäkringsanstalten avslagit framställningen, »enär skäligen anledning finnes antaga att sjukdomens framträdande föränletts av annan orsak än tjänstgöringen och att denna icke väsentligen bidragit härtill». Riks försäkringsanstaltens beslut överklagades hos kungl. försäkringsrådet, som i utslag den 8 mars 1935 meddelade, att den »finner ej skäl göra ändring i överklagade beslutet». En senare till Kungl. Maj:t ingiven framställning har icke föränlett till någon ändring i ovanberörda beslut.

Andersson har således prövat möjligheterna till erhållande av ersättning för den under värnpliktstjänstgöringen uppkomna arbetsförmågan hos alla instanser, utan att — enligt hans uppfattning — rättelse vunnits. Jag har icke någon som helst anledning bestrida att vederbörande myndigheter dömt enligt kungl. förordningen av den 18 juni 1927. Men å andra sidan kan jag mycket väl förstå den inställning och uppfattning som gör sig gällande hos sökanden, då han genom den iråkade sjukdomen faktiskt blivit arbetsförmögen under hela sin återstående levnad och själv vuxit in uti den bestämda uppfattningen (vilken även delas av hans kamrater under tjänstgöringstillfället), att sjukdomen uppkommit genom värnpliktstjänstgöringen. Att sjukdomen först framträtt under tjänstgöringen, bestyrkes av närslutna läkarintyg. *Bil. B.*

Då Andersson är ekonomiskt blottställd, saknar försörjningspliktiga anhöriga som kunna bidra till hans uppehälle, och trots allt man icke kan värja sig för den uppfattningen, att sjukdomens utbrott icke endast uppkommit under utan genom tjänstgöringens fullgörande, får jag vördsamt hemställa det riksdagen måtte besluta,

att till jordbruksarbetaren Lars Bertil Andersson, Bjerrame, Vessigebro (värnpl. 353 8/31 Johansson, Andersson), på grund av uppkommen arbetsförmåga under värnpliktstjänstgöringens fullgörande, måtte utgå ett årligt understöd av 1,200:— kronor.

Stockholm den 20 januari 1935.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Bil. A.

Avskrift.

Riksförsäkringsanstalten.

Herr Lars Andersson,

Bjerrame 5.

Vessigebro.

Härigenom meddelas, att Riksförsäkringsanstalten till prövning förehaft frågan, huruvida ersättning för sjukdom, epilepsi, skulle kunna tillerkännas Eder jämlikt bestämmelserna i Kungl. förordningen den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Härvid har anstalten funnit någon ersättning jämligt omförmälda förordning icke kunna tillerkännas Eder för ifrågavarande sjukdom, enär skälig anledning finnes att antaga, att sjukdomens framträdande föranletts av annan orsak än tjänstgöringen och att denna icke väsentligen bidragit därtill.

Stockholm den 15 februari 1935.

För generaldirektören
David Östrand.

Oläsligt namn.

Bil. B.

Avskrift.

Läkarintyg.

Att jordbruksarbetaren Lars Andersson, Bjerrome, Vessigebro, lider av epileptiforma anfall, samt att denna hans sjukdom först synes ha visat sig under hans värnpliktstjänstgöring den 13/9 1932, intygas.

Falkenberg den 9 januari 1936.

Harald Björnby.
Legitimerad läkare.
